

UCHWAŁA Nr 44 RADY MINISTRÓW

z dnia 31 stycznia 1957 r.

w sprawie podejmowania przez państwowe przedsiębiorstwa eksperymentów ekonomicznych.

§ 1. W celu wypracowania doskonalszych metod zarządzania państwowymi przedsiębiorstwami w kierunku podniesienia ich ekonomiki dopuszcza się w określonych przedsiębiorstwach podejmowanie eksperymentów ekonomicznych.

§ 2. Za eksperyment ekonomiczny w rozumieniu niniejszej uchwały uważa się istotne zmiany w obowiązujących zasadach organizacji zarządzania i ekonomiki państwowych przedsiębiorstw, których wprowadzenie w życie przekracza uprawnienia nadzorujących ministrów. Eksperymenty ekonomiczne mogą dotyczyć zmian w systemie planowania, amortyzacji, oprocentowania środków trwałych i obrotowych, cen, systemu płac, podziału zysków, organizacji zaopatrzenia i zbytu itp.

§ 3. 1. Prezes Rady Ministrów zatwierdza wprowadzenie określonego eksperymentu ekonomicznego na wniosek nadzorującego ministra po zaopiniowaniu przez Radę Ekonomiczną.

2. Zatwierdzenie eksperymentu dla poszczególnego przedsiębiorstwa nie może spowodować zmniejszenia planowanych zadań w zakresie wpłat do budżetu (włączając w to podatek obrotowy) lub zwiększenia ustalonych dla ministerstwa dotacji budżetowych.

§ 4. 1. Minister Finansów wyda zarządzenia, na mocy których właściwe oddziały banków dostosują, w porozumieniu z dyrektorami przedsiębiorstw, tryb i zasady kredytowania do zasad ustalonych w eksperymentach zatwierdzonych przez Prezesa Rady Ministrów.

2. Zatwierdzony eksperyment ekonomiczny jest również podstawą do uregulowania przez dyrektorów przedsiębiorstw eksperymentujących stosunków z innymi urzędami, instytucjami i przedsiębiorstwami.

3. Minister Finansów wyda zarządzenie, w myśl którego fundusze amortyzacyjne odprowadzane na konta bankowe

przez zakłady eksperymentujące będą stanowiły część funduszu amortyzacyjnego resortu.

§ 5. 1. Po zatwierdzeniu eksperymentu ekonomicznego przedsiębiorstwo przygotowuje się organizacyjnie do pracy w nowych warunkach, sporządzając szczegółowy bilans zamknięcia i otwarcia.

2. Okres, w którym eksperyment ekonomiczny może być stosowany, biegnie od dnia 1 stycznia 1957 r. 1 lipca 1957 r. bądź od dnia 1 stycznia 1958 r. do dnia 31 grudnia 1958 r. W przedsiębiorstwach sezonowych termin wprowadzenia eksperymentu może być inny — jednakże z zachowaniem wyżej wymienionego terminu zakończenia eksperymentu.

3. Ilość przedsiębiorstw eksperymentujących powinna być niewielka; ogólna ilość eksperymentujących przedsiębiorstw w poszczególnych resortach nie może przekraczać 5% ogólnej liczby nadzorowanych przedsiębiorstw. Podobne eksperymenty ekonomiczne przeprowadzane przez poszczególne resorty nie powinny w zasadzie powtarzać się w danej branży.

§ 6. 1. Zobowiązuje się właściwych ministrów do bieżącej analizy wyników eksperymentów ekonomicznych dla zebrania doświadczeń i wyciągania wniosków w sprawie poprawy pracy przedsiębiorstw.

2. W razie stwierdzenia na podstawie analizy wyników działalności eksperymentującego przedsiębiorstwa, że uzyskane rezultaty są odmienne od przewidywanych bądź sprzeczne z interesami gospodarki narodowej, upoważnia się nadzorującego ministra do natychmiastowego przerwania eksperymentu.

3. Ostateczna likwidacja eksperymentu powinna nastąpić na podstawie opinii Rady Ekonomicznej decyzją Prezesa Rady Ministrów.

§ 7. Zaakceptowane przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały przez poszczególnych ministrów eksperymenty

w trybie odmiennym od określonego niniejszą uchwałą powinny być przedstawione Prezesowi Rady Ministrów do zatwierdzenia, po uzyskaniu opinii Rady Ekonomicznej lub organu opiniotwórczego, który działał do czasu rozpoczęcia działalności przez Radę Ekonomiczną.

§ 8. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i właściwym ministrom.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: w z. P. Juroszewicz